

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 81.

Trettende Session.

36te Møde.

Lørdagen den 14de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Drejer (fortsat): Der staaer nemlig i § 1 blot: „Tienden oppebæres fra samme Tidspunkt . . .“ og dette er en naturlig Følge af Paragraphens oprindelige Indhold, hvortil der blot var Tale om Korntienden, men efter den skeete Ændring, hvorefter vedkommende Bestemmelse ogsaa indbefatter andet Bederlag end Tiende, maa det synes rigtigst, at der efter Ordet „Tienden“ tilføies: „og det nævnte Bederlag“, nemlig Bederlaget efter Frdn. af 19de Febr. 1861. Hvad de af den høitærede Minister til § 1 stillede Ændringsforslag angaaer, skal jeg, imedens jeg har Ordet, tillade mig nogle faa Bemærkninger. Saaledes, som jeg ved flere Leiligheder tidligere har udtalt, kan jeg være enig med den høitærede Minister i, at der ikke egentlig er nogen overveienende Betænkelse ved et Lovbud om, at Tienden, hvor den endnu ydes i Korn, her efter skal betales efter Capitelstart, men jeg kan derimod ikke samstemme med den Betragtning, hvorefter det skulde gives i en Autoritets Magt at bestemme enten et noget høiere eller et noget lavere Bederlag end Capitelstarten. Jeg troer, at naar man finder det hensigtsmæssigt at forandre Øbelsen i Korn til en Øbelse i Penge, som dog skal baseres paa Capitelstarten, saa er det det eneste Rigtige simpelt hen at holde sig til Capitelstarten, og jeg kan derfor ikke for saa vidt billige Ændringsforslaget. Desuden forekommer det mig, at den

Maade, hvorpaa der, for at tilvejebringe en saadan Modification eller Bempelse af Capitelstarten, skal gaaes frem, er noget betænkkelig; navnlig kan jeg ikke godt forsones mig med den i Slutningen af Ændringsforslaget Nr. 2 anviste Udvei. Børrigt anseer jeg den Bestemmelse, at den Øber, der ikke finder sig tilfreds, kan gaa til Domstolene, for i de fleste Tilfælde at være uden egentlig Værd for Vedkommende, da det vil være saa kostbart og vidtløftigt for ham at gaa til sin Ret, at han i de fleste Tilfælde idetmindste gjør klogest i ikke at benytte den. Hvad Ændringsforslaget under Nr. 3 paa Bladet 56 angaaer, saa kan jeg, efterat den ærede Minister har udtalt, at det er Meningen, at naar dette Ændringsforslag vedtages, da den Bestemmelse, som vedtoges ved 2den Behandling, at Tiendevederlaget skal opkræves i de enkelte Sogne, fremtidigt skulde vedblive. Intet have imod det saaledes foreslaaede, idet jeg tværtimod maa give dette Fortrin for hvad der ved 2den Behandling er vedtaget. Men jeg ser ikke, hvorfor man egentlig tvistes om, hvorvidt det bør og kan pålægges Godsseieren at opkræve Tiendevederlaget. Naar man bibeholder den Bestemmelse, at Opkrævningen skal skee i vedkommende Sogn selv, saa forekommer det mig, at man i det Hele kan forbigaa enhver Meningsforskjel om det Rigtige eller Urigtige i at give Godsseieren dette Paalæg. Det vil for Øberne være ligesaa beqvemt som naturligt, at Tøsterne saavel som de andre Tiendehavere betale deres Tiender i Sognet selv, saa det forekommer mig virkelig, at man ikke behøver at lægge videre Vægt derpaa. Jeg skal forøvrigt tilføie, at jeg er enig med dem, der ikke ansee